

REDACTIA

Str. Anlich (Adam)

ABONAMENTUL

in Austro-Ungaria:

1 an fl. 10; pe 1/2

fl. 5; pe 1/4 de an

fl. 2.50; pe 1 luna fl. 1.

in România și străinătate:

pe an 40 franci.

Prețurile nu se înalță.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA
Arad, Str. Anlich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 și 2 garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 80 cr. de fiecare publi-
cațiune.Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.Scrisori nefrancate nu se
primesc.

Simptoame

Îngrijitoare.

(R.) Mai zilele trecute niște înve-
tori din Bihor și-au maghiarizat nu-
mele. De sigur nu de voia și nu
în propriul lor interes, ci siliți de
prejurările amare cari i-au adus să
se simțeau cu leafă de la stat. Vorba
este lusa, că unul dintre ei n'a mai
putut să apară drept jertfa pentru care
statele că mulți am fi avut mila, ci în
perșinarea lui a mers până a se
da în ziare maghiare și a îndemna
pe alții la actul „patriotic” a-și
maghiariza numele.

Cu doi-trei nefericiți mai puțin în
numul românesc și cu tot atâția ne-
răbunici mai mulți în neamul ungu-
ro, fără îndoială, că situația n'are
să se schimbe. Massa mare a Româ-
nilor îi va încunajura cu scârbă pe
cegați, ear' stăpânirea se va con-
tinua și ea, că cucerind niște lăpă-
duri dintr-o neamuri, n'a întărit
nimic „elementul singur alcătui-
tor de stat”...

Ceea-ce ne îngrijește nu sunt deci
ceste sporadice rătăcirii, ci suntem
conștienți deosebi de simptomele din
Banat... Nu de eri, nici de alaltă-
zi, ci de luni întregi primim tot știri
de p'acolo. În mijlocul Româ-
nilor cari populează cel mai măn-
șă al patriei noastre și mai cu
osebire din reduta lui Doda știrile ce
secesc sunt mai mult de cât îngriji-
toare. P'acolo nu mai e vorba de
Români d'a doua ori de a treia mână,
ci de naționaliști, cari au figurat ca
conducători. Di Titu Hațeg face parte
în statul major al „moderaților”;
di Patriciu Drăgălină chiar dacă n'a
avut rol distins în viața noastră po-
litică, pe teren cultural ocupă însă un
loc de onoare. Și totuși acești domni,
dimpună cu câteva fețe bisericesti,
s'au dus la banchetul dat în onoarea
secretariului de stat Jakabffy, care
ca span a fost cel mai îndrăcit pri-
gonitoriu al Românilor.

Ori-cât de optimiști am fi, asupra
mor fapte de așa gravitate nu pu-
tem troce fără a face reflecțiuni.

După părerea noastră, decadența ac-
tuală în Banat este nu numai urmare
a slăbiciunii de caracter a celor-ce
prin greșelile și păcatele lor imprimă
actualei situațiuni caracterul trist, ci
e vorba de urmările unui întreg sistem
politic greșit ce s'a urmat de unii frați
bănățeni.

„Kosuthismul românesc” d'acum
cece ani își dă roadele. Atunci s'a
făcut spărtura în redută, alegând Ro-
mânii deputat pe un kossuthist; acum
redută este luată în absolută stăpânire
de guvern! Negreșit, că unii dintre
Românii radicali cari atunci rideau
de „swarz-gelbiștii” din jurul „Tri-
bunei” celei vechi, acum constată și
ei cu durere pasul greșit d'odinioară.
Alții însă, ca d'alde Titu Hațeg, nici
odată nu au escelat prin prea mare
deșteptăciune politică. Își zic deci:
dacă n'am spăriat Viena cu kossu-
thismul nostru, i a să încercăm, nu vom

putea face vre-o ispravă apropiin-
du-ne de guvern? Și eata-l astfel pe
Titu Hațeg benchetuind cu Jakabffy.

Ear' di Patriciu Drăgălină cântă o sa-
nele ciracului bânffy, pe când șeful
său bisericesc va fi oftând plin de jale:
„Multe sunt greutățile, Doamne, și pu-
tini oameni umblă în căile Tale”...

Mai este încă ceva la mijloc:
oamenii nu se mai simțesc con-
trolați.

Nainte vreme aveam forul nostru
național, conferențele de la Sibiu, la
cari a participa își ținea de mare o-
noare ori-care Român mai scuturat,
ear' cine s'ar fi dus acolo după is-
prăvuri ca ale lui Titu Hațeg și Dră-
gălină, vai de capul lui!

Aveam apoi un ziaru, „Tribuna”,
care dacă scria ceva, făcea efect:
costa pe cel asupra căreia tăbăra!
Acum însă la Sibiu se țin adunări —
„la un păhar de bere”, ear' asupra
moralei naționale s'au pus pândari
isteți ca di Tilea, pricopsit ca Dăianu
și di Iuliu Coroianu, cari severi cum
sunt în ale moralei, au pușcat peste
țintă: au deschis adevărat foc asupra
unor buni luptători naționali și au
discreditat astfel în fața publicului
„organul autorizat” până la așa grad,
că nimeni nu mai ia în serios ce se
mai scrie în centrul falnic d'odini-
oară... Ba nu zău, cum o să se
emoționeze Titu Hațeg de pildă, dacă
il vom dascăl noi, despre cari el a
citit în organul Sibiian de noi întem-
meiat că suntem „trădători”?!
Ear' când il vor dascăl imaculații de
la Sibiu, va imprumuta chiar din
vocabulary lor cuvintele „lătrătură
turbată” și aruncându-le în față își
va vedea în tihnă de interesele sale
personale, păsându-i foarte puțin de
onoarea națională, fiind el obișnuit
cu gândul că aceasta numai „Lumi-
nătorul” și „Dreptatea” o știau apăra,
ceialalți sunt... „niște nimenea”!
Ear' dela criza încoaci desigur se va
fi întărit în credința aceasta, căci —
își va fi zicând — dacă Dr. Lucaciu
a fost declarat mort de cei cari s'au
încălzit în razele sale, ce vor fi cei
cari nici odată n'au răspândit căl-
dura?!

Și eacă așa, criza care a distrus
centrul de odinioară contribuie și ea
la destrăbălarea ilustrată cu pildele
de mai sus.

Sunt, desigur toate aceste lucruri
foarte triste.

Avem însă pe de o parte convinge-
rea că scăderi de felul acesta nu vor
atinge massa poporului român, care
își păstrează cu scumpătate nați-
onalismul și disprețuește pe cei-ce
și reneagă neamul; ear' pe de altă
parte ne place a crede, că bărbați
ca Pop de Băsești, Dr. Mihali, Dr.
Ciuta și alții, cari dintr'un motiv ori
altul au crezut că mântuie o situație
făcându-se proptele unei stări de lucru
pornită spre prăbușire, vor vedea
în cele din urmă că succesele ce
așteptau nu corăspund cătuși de puțin
jertfei ce au adus, și că numai o
situație refăcută din nou mai poate
stabil o conducere în jurul căreia
să se grupeze toate forțele capabile
a împedea destrămarea în partidul

național român. Vor pune deci cu
toții umerii la munca de refacere,
căci deși ei stau în Ardeal, nu le
poate fi indiferent ce se petrece în
ori-care colț locuit de Români.

Numai astfel: punând umărul cu
toții, se poate îndrepta situația și se
vor imputina simptoamele îngrijitoare
atât de dese în vremurile din urmă.

Chestiunea naționalității — în Rusia.
Ziarele polone din Galiția au publicat zilele
acestea Memorandul, ce guvernorul general
din Varșovia, principele Imeretinsky, a în-
aintat-o țarului despre modul, cum ar tre-
bui să fie regulată chestiunea limbii în
școalele poloneze din Rusia. Guvernorul
zice între altele:

„Cultura poporului cere neapărat reforme
tase mnate. În școlile populare trebuie introdus
pretutindeni învățământul în limba polonă,
ear' în școlile secundare trebuie să fie lărgit
terenul ei...”

„Acolo unde se poartă grijă de cultura
unei națiuni, nu este ertat să fie exclusă
limba maternă...”

„Limba de propunere atât în școlile in-
ferioare, cât și în cele secundare pentru
națiunea polonă, trebuie să fie limba polo-
neză...”

„Deja predecesorul meu, gener. Gurko
recomanda, ca copiii poloni să li-se pre-
deie cel puțin învățarea limbii poloneze
în limba lor maternă, dar' ministerul de
atunci era contra... O împotrivire mai de-
parte față cu această cerință ar săpa nu-
mai și mai adâncă groapa acolo, unde ar
trebul să fie unire...”

„Dacă copilului polon i-se dă limba lui
maternă rusește, se trezește în el aversiunea
contra școlii și a învățământului, ear' în
părinți se ațită porniri nefavorabile statului,
ba este chiar o provocare directă, să se îm-
potrivească ordinelor guvernului și să lucreze
contra lor unde pot...”

„Nar. Listy”, după care reproducem ace-
ste rânduri, adaugă:

„În Viena și Budapesta ar trebui să
citească bine acest Memorand al principe-
lui Imeretinsky...”

Noi însă zicem: În Viena nu e tocmai
așa rău, dar' „zeveții culturale” ai noștri
ar crește în vază lumii dacă ar învăța ceva
dela Muscanul guvernor.

Semne foarte rele.

— Preoți Români la Nemzetiszövetség. —

Ziarele maghiare trimbitează cu ectas
de veselie: Liga maghiară face cu-
ceriri între Valachi!

De astădată nu e o exagerare a în-
gâmfatelor foi ovreiești, ci stăm în fața
unei triste realități. A spus-o și un
corespondent al „Tribunei”, ni-s'a scris
și nouă, că la Turda, la adunarea Ligei
maghiare, un preot român Isaila Tordai
din Offenbaia a fost unul dintre
oratorii festivi, preamărind nația ungu-
rească. Găsim pe larg tipărită în foile
maghiare vorbirea preotului nevrednic
de prescură românească. Între altele,
într'o limbă neaoș ungureasă a declarat,
că „se alătură din toată inima la
acțiunea Ligei maghiare și se va
nisul din răspuțeri a-i promova
interesele, dându-și concursul la
îndeplinirea tuturor hotărârilor
aduse până acum”. Tunete de aplause

au urmat patriotica vorbire a preotului
valach — zic foile maghiare, cari nu
găsesc destule epitete de lauda la
adresa lui.

Pare că vedem diavoleasca plăcere a
tuturor acelor cari l-au ascultat și a
acelor Maghiari cari vor ceti aceasta
pentru noi hiobici veste.

Încă un rol trist însă a mai fost
reservat Românilor la adunarea Ligei
maghiare dela Turda. Constituidu-se
secțiunile Ligei, s'a organizat o secție
și în Câmpeni, ear' membri în direcți-
une au fost aleși renegatul Vlassza János
și Ioan Todea, preot în Albac. Nu
știm dacă alegerea lui Todea s'a în-
tâmplat cu știrea sa, însă chiar și
altcum fiind, rămâne o pată de numele
Todeștilor, care s'a bucurat totdeauna
de mare cinste în Munții Apuseni, —
căci e suspect a fi atât de drag Ungu-
rilor, ca să te aleagă în direcția ligei lor.

Nu încapă îndoială că acești preoți
rușine ni-au făcut. Și-au necinstit
numele de Români și și-au degradat po-
ziția lor de sfinți firești ai poporului.

— Între acești preoți și popor s'a pus
acum o stavilă. Cu scârbă se va în-
toarce poporul dela asemenea păstori.
Cuventul lui strein le sună, căci cel-ce
în biserică străină a cuvântat nu mai
poate, aștepta să fie primit și ascultat
în a sa. Huidueli vor fi resplata
faptelor lor. Poporul știe să și iubească
preoții, dar' le știe controla și faptele.
Dacă forurile bisericesti nu pedepsesc
pentru violarea simțului național, po-
porul știe să anatemizeze pe preoți ne-
vrednici. Poporul știe că cine nea-
mul și-l necinstește, e și dușman al
bisericii noastre. Preoții să se teamă
deci de popor.

Nu găsim cuvinte potrivite de dispreț
pentru aceste fapte ale preoților. Ne vine
însă a-i compătimi mai mult pentru
sărăcia lor de duch. Ori-cât de mari
li-ar fi fost interesele ce i-au îndemnat
la acest paș, nu se poate tăgădui că fă-
cându-l au fost în absență de judecată.

Revistă Externă.

Sfârșitul războiului ispano-ame- rican.

Între Spanioli și Americani s'a dat ultima
luptă în 12 August lângă Mayaguez (Porto-
Rico.) Au fost omorâți doi americani și 12
înși au fost răniți. În ziua proximă, 13
August, au sosit deja la ambele tabere ordi-
nului telegrafic de suspendare a ostilităților.
Semn, că pacea într-o Spania și Statele-
Unite s'a încheiat, ear' războiul s'a sfârșit.

Tratările de pace au decurs vre-o 10
zile. Spania n'a făcut greutăți, ci vându-
și situația tristă în care e împinsă prin
desastrelor și nenorocul în luptă, pe de alta
parte mare fiind teama de izbucnirea revolu-
tuției alimentată de Carliști, — a primit en
bloc condițiile de pace, încredințând pe
Cambon, ministru plenipotențiar al Franței
în New-York, a trata cu guvernul Statelor-
Unite.

În 12 August guvernul spaniol a dat lui
Cambon autorizația de a semna protocolul,
ceea-ce s'a întâmplat în aceeași zi în Casa
albă. După semnare Mac Kinley, presi-
dentul republicii a lansat o proclamație de
armistițiu, ear' secretariul de stat Alger a
telegrafiat tuturor comandanților militari,

anunțându-le semnarea protocolului și sistarea ostilităților. Guvernul spaniol a comunicat în aceeași zi încheierea păcii, care stire din partea poporului a fost bine primită.

Protocolul de pace conține următoarele stipulațiuni:

1. Spania renunță la suveranitatea sa asupra Cubei.
2. Spania cedează Statelor-Unite: Porto-Rico, celelalte Antile spaniole și chiar una din insulele Ladrone, după voia Statelor-Unite.
3. Americanii vor ocupa orașul și portul Manila până la încheierea păcii definitive și la regularizarea chestiunii Filipinelor.
4. Cuba, Porto-Rico și celelalte Antile vor fi evacuate. Pentru stabilirea condițiilor de evacuare se vor întruni la Havana și la San-Juan comisii.
5. Statele-Unite și Spania însărcinează delegați, cari nu vor fi mai mulți decât câte cinci din partea fie căruia din cele două state. Aceștia se vor întruni la Paris, cel mai târziu până în 1 Oct. pentru fixarea amănunților tratatului de pace.

Imediat după subscrierea acestui protocol ostilitățile încetează.

Prin pierderea aceste teritoriale Spania și-a pierdut importanța sa politică și comercială pe mare și s'a redus la un stat continental de a doua mână.

Peia oficială din Madrid publică date statistice despre pierderile îndurate în armată pe câmpul de luptă de la Cuba, arătând că 96% au murit de diferite boale cari au grassat (friguri mai ales) și numai 4% au căzut în lupte.

Perderile materiale ale Spaniei sunt colosale. Finanțele foarte sdruncinate. Se cere mult timp și înțelepciune pentru reabilitare.

SITUAȚIA.

(A.) Nimic pozitiv, nici o hotărâre de la Ischl. Propunerea lui Bánffy e cea următoare: Convenția comercială cu Austria, de încheiat ca și cu ori-care alt stat străin, însă cu durata numai până la 1903, adică până la termenele expirării actualelor convențiuni comerciale-vamale ce le are monarchia cu celelalte state. Convenția aceasta ar vota o parlamentul de sine stătător, ear' în acest caz ar pute, cu dincolo în Austria, convenția să fie introdusă în vigoare chiar și cu ordonanța împărătească pe baza §. 14.

Contele Thun stă morțis pe lângă un nou promisiu, adică prelungirea celui de acum, fie pe vreme și mai scurtă decât un an.

Facă în ce stă lupta „pe viață ori pe moarte” între cei doi capi ai guvernului, dintre cari însă numai unul e legat de „cuvântul de onoare”; pe când celalalt se întemeiază pe trebuințele neapărate atât ale jumătății de dincolo ale monarchiei, cât și ale monarchiei întregi ca mare putere. În

lupta aceasta „crâncea” (teatrală, lucru la aparență ciudat se petrece: tocmă ministrul de externe Goluchowski, cel încredințat cu trebile monarchiei întregi, sprijinește înaintea tuturor, chiar și înaintea împăratului, pe Bánffy; pe când Maghiarul Kállay se dă cu totul pe partea contelui Thun.

Ce rost are această anomalie? Ei bine, altul nu poate fi decât, că Goluchowski o face numai pe suprafață, spre a aduce serviciu prețios lui Bánffy de a scapa cu „om de onoare”, ear' în schimb Bánffy să fie mai politic, mai bine crescut cu ministrul de externe, decât era față cu predecesorul acestuia, contele Kálnoky. Căci știm cu toți, de ce păcat de moarte e locărețul Goluchowski înaintea înghimășilor Kállay earăși ațîțat de perspectiva de a-și vedea împlinită ambiția veche: a deveni ministru-president în Ungaria, sprijinește preutindeni și înaintea împăratului, vederile contelui Thun, știind că Coroana preferă aceste, nevoind despărțirea economică a celor două jumătăți.

Duminecă s'a petrecut ziua cu următoarele lucruri:

Ministrii cisleitani, Thun, Dr. Kautz și Dr. Bürenreuther se sfătuiu toată înaltea de amiază; ear' Kautz a ținut mai întâiu conferință de o oră cu Bánffy, care a fost chemat în audiență la orile 11. Pe când era încă înaluntra sosi Goluchowski la villa imperială, urmând lui Bánffy în audiență, care ținut un ciaz. Nici un alt ministru n'a mai fost chemat la monarhal, Duminecă.

Intorcându-se la villa sa, Bánffy s'a d. s. și a-ute pe Thun, cu care avu conferințe de o oră, ear' după amiază căpătă din nou invitare pe a 2-a zi, Luni, a veni în audiență.

Ministrul de finanțe maghiar, Lukács, Duminecă n'a venit încă la Ischl, împrejurare caracteristică și care-cum dovadă a spusei lui „Magyarország” de Luni seara, că Bánffy a părăsit deja punctul de vedere „top”. Anunțul sfat de coroană nu s'a ținut așadar Duminecă.

Restul în ultime știri.

Rusia și Engiltera.

Bine am văzut starea lucrurilor ne voind să credem în ur-ul nostru dela 10 c. într-o „apropiată isbucnire a războiului” inevitabil între Anglia și Rusia” atunci când ziarele din monarchie așazicând toate, precum și cele mai multe din străinătate, prevesteau cu siguranță această isbucnire. Se înțelege, că ziarele bine informate, fie din monarchie fie din străinătate, știau tot așa de perfect că din tunetele de gură ale ministrilor și deputaților francezi, ear' și mai puțin din trăsnetele de hârtie ale presei englezești nu o să se nască nici un fel de vijelie, necum vre-o furtună catastrofală. Ziarele acestea o făceau la comandă, fiind pentru această trimbitare de alarmă excelent plătite de cătră speculanții de pe la bursele europene.

Dar' nici această defunătură de vorbe grijite și tipărite nu țină mult, căci eară: 2 zile după ajungerea ei „la calmă” (cliseu usat), la 12 c. sesiunea parlamentului englez a fost lăchisă, în toată liniște, cu un

cuvânt de tron al Reginei, în care zice că: „relatiunile mele cu toate celelalte puteri sunt prietenoși în mod strălucit”; fără să releveze ca ea cutare ori cutare putere sunt mai strânse, și fără să pomenească nici ear cu o vorbuleță despre vre-o neînțelegere între Engiltera și Rusia, fie în ori ce parte a lumii. Totul ce conține cuvântul de încheiere al reginei privitor la afacerile Chinei este următorul pasagiu:

„Schimbările, ce s'au produs în raporturile teritoriale ale altor puteri cu imperiul chinezesc, n'au îndemnat să încheiăm tratatul de învoielă, în virtutea cărora împăratul Chinei mi-a închiriat portul dela Wei-hai-wei, precum și niște alte teritorii ce se grănesc cu colonia mea de la Hong kong. Sper, că aceste învoeli vor duce la independența împăratului Chinei și la menținerea siguranței imperiului.”

Atăta e tot. A doua zi după încheiere șefat cabinetului și ministrul de externe Salisbury (se pronunță: Solshöri) a plecat la băi în Franța, ear' cealaltă lume diplomatico-politică engleză încă s'a împrăștiat să se odihnească.

Pe timpul acesta vom avea privilegiu a vorbi despre rivalitatea acestor două puteri, care rivalitate, ear' drept, este supremul imbold, cauză, motiv, spicuit rector al combinațiunilor, alianțelor și intrăgurilor internaționale cele mai importante, după care apoi se încheagă, tocmesc, alătuesc, voluntar ori involuntar, cu sinceritate ori făcându-se toate celelalte combinațiuni, alianțe, intrigi, etc. față și cu statele mai mici, înălțându-se astfel asupra rezoluțiilor teritoriale chestiunilor pendente; -- totuși însă, în clada tuturor acestor combinațiuni și apăsărilor nici una din cele două puteri rivale și rivalizătoare nu voeste reshel ele laire ele.

Că Engilterei i-ar veni foarte bine la so-ceteală un reshel, fie în Europa ori Asia, în care ea n'ar fi amestecată, ei s'ar mulțami cu rolul unui spectator neutral și de tergovet cinstit, care ar furnisa la cei încheie-rați materialul necesar pentru a se omori cât mai mulți. -- despre o astfel de dorință a ei nu se îndoeste nimeni, căci e în deobște cunoscută, până și studenților din gimnaziu; dar' că Engiltera ar risca un reshel în-contra „Europei aliate”, ținta principala și imboldul secret al politicii externe a Rusiei, asta nu credem să o facă.

Vorba asta „Europa aliată”, ea imboldul de căpetenie al politicii externe rusești, ne leagă a vorbi, la ocaziune, mai pe larg despre această temă.

Politica în Balcani.

(Material).

Pe când principele Ferdinand era pe drum spre Berlin, întorcându-se din Rusia, a fost publicată în toate ziarele europene depeșa oficială din Constantinopol, spunând că sultanul a poftit pe domnitorul bulgar, pe poția sa și cu prințul moștenitor Boris să vină acolo ca oaspeți la palatul cu privilegiul sfârșirii noii biserici bulgare, ce se va întempla în luna Octomvrie.

Cam zece zile după reintoarcerea lui chitadin Londra acasă, se produsese la țina montenegrină albameză încheierea și gerose între sâmbința muntenegrină cu țina Vasoievici și Albamezi mohamedani, ce trăsese în părțile acelea amestecată. Con-turburările a fost orașul Berane pe țara riul turcesc. Vasoievici se adresează către principele Muntenegrului, cerându-i on-tire; ear' acesta a telegrafat sultanului, ca imediat dase ordin valiului de a face rezoluția, trimise pe un pașă ca pe un emisar special acolo spre a face cerețele severe, a pedepsi aspru pe albanezii ră-văți, ear' Vasoievici să fie de pe deplin ră-gabulele ce au înducat.

S'a întemplat spre deplina satisfacție celor păgubiti și a principelui din Muntenegr; ear' în zilele acestea sultanul a dat ordin, să se construiască calea ferată de la Matrovița în sandjakul Novi-Pazar până la Berane Prin această sultanul face a mare serviciu Muntenegrului, țințându-i dorința a lui Nikita fără ca acesta să e cerut.

Tocmăi acuma, în zilele urmate vizit de la Petina, este pe drum spre oraș Muntenegrin Antivari de pe terțul din Boiana, yachtul foarte luxos, ce sultan a comandat înfrățit ca dar pentru principele Muntenegrului. Un ajutorant special sultanului, venind cu yachtul, aduce invitarea pașășului, ca principele Nikita să-i facă vizită cât de curând pe acest yacht.

„Budapești Hírlei” de la 13, imediat după articolul de fond publică următoarele: „Speranțe slave în Balcani.” Un prieten al noastre a avut mai zilele trecute o convorbire cu un om de stat serb de frunte, care a fost militan-tu și acuma parte activă la viața politică, stand în fruntea grupului de concușii politici din Zagreb și Praga. Convorbirea urma despre efectul atare din Austria și omul politic serb a zis înfrățit:

„Surparea dualismului austro-ungar se poate aștepta deja în scurtă vreme cu cea mai mare posibilitate. Această întemplare are importanța din cele mai extinse nu numai asupra Slavilor din monarchie, dar' și asupra celor din peninsula balcanică. În provinciile ocupate situația încă a devenit o desăvârșire imposibilă. Mergerea la Constantinopol cu Memorandul a deputaților serbi în Bosnia - Herzegovina însemnează un fruct născut pentru Kállay. Dar' și dacă nu acolo nu vor fi ispravă, ei sunt gata să merge la Petersburg. Lucrul acesta e și o cutat înre ei, ear' cercuiri politice rusești din cele mai de vază le pun în vedere ca mai strălucită primire.

„Cei din Viena și Budapesta se încheie crezând, că cu Milan se poate pune stăvîl mișcării naționale serbești. Milan e în această privință o desăvârșire neputinose și nici de cum capabil a opri în drum mișcarea națională. Si apoi: Milan nu este un mui umbră din ceea-ce a fost mai înainte: el este pe deplin zdrobit fizicește, ba și sufletește, n'are nici fizică, nici sufletească putere pentru a putea birui împotivirea națională ce din toate părțile navălește. Omenii de stat austriești și maghiari, cari-ocetese pe Milan, amar se vor înșela. Nici capă înolială, că colegii lor ruși, cari resping consecuent amăgiriile lui Milan, dovedesc mult mai mare prevedere în aprecierea împrejurărilor.”

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”

Străbunii lui Bismarck.

Principele Bismarck Otto, fostul cancelar al Germaniei, își are originea de la străbuni de rând, croitori și postovari din Standai. Străbunul cel mai vechiu, despre care documentele vorbesc, e Herbold (Heribert, Herbert), trăit pe la anul 1270.

Documente din veacul al 14-lea fac amănunte despre un Bismarck Rudolf sau Rude, starostele breslei de croitori din Standai și în mai multe rânduri senator orașenesc. Acest Bismarck a murit în 1339 sub aua thumă (afurisanie), fiind-că înfrățise în oraș școală comunală, pre când școlăle pe acele vremuri erau exclusiv în mâna și îngrijirea bisericeii. Biserica singură avea dreptul să se îngrijese de luminarea poporului. Fiul acestuia, Bismarck Claudiu împreună cu mai multe familii de frunte a fost alungat din oraș în 1345 din partea unei revolte de popor puse la cale de preoțime, dar' în 1351 a fost reprim și ridicat la rangul de căpitan al lăncerilor.

De la acest Bismarck începe adevărata ridicare în mărime și cinste a familiei, care în resping de cinci veacuri, până la acum reșosatul Bismarck, s'a ridicat de la croitori și postovari până la rangul de principe.

Prin Claudiu familia Bismarck s'a ridicat în rândul nobilimei de cavaleri primind de la Ludovic, Marekgraf de Brandenburg, ca recompensă pentru credința și meritele lui castelul Burgstall împreună cu dreptu-

rile de cavaler. În veacul al 16-lea Bismarckesții din castelul de fortarecă Burgstall au căpătat vecin nou în persoana prințului ereditar George Ivan, care voia cu ori-ce preț să-și acapareze și-și pădurile și-șănoare de Burgstall, bogate în vânat. Prințul a înbitat familiei Bismarck în schimb pentru Burgstall satul Schönhausen (în-prenună cu mănăstirea calugărilor tomplari, care de mult nu mai există), apoi satul Fischbek și mănăstirea de la Crevecoe. De și nu prea bucnos, familia Bismarck a primit schimbul și s'a mutat în Schönhausen, care și acum e proprietatea lor și unde s'a născut și Bismarck Otto (la 1 Aprilie 1815) -- tocmă pre când în Burgul din Viena se ținea marele sfat al puterilor aliate în contra lui Napoleon cel Mare. -- Cine ar fi gândit atunci, că născutul din modestul castel dela Schönhausen preste o jumătate de veac va aduce Franței o nouă înfrângere, poate și mai desastroasă de cât ceade la Waterloo (18 Iunie 1815), și earăși sub domnia unui Napoleon, dar' și Austriei dezastrul de la Königgrätz (3 Iulie 1866)!

Între Bismarckesții de la Schönhausen s'a distins în frul istoriei Bismarck Balint, care în războiul de 30 de ani a luptat în oastea regelui svedez Gustav Adolf pentru cauza protestantă, fiind comandant al unui colon de armată svedeză. Din cauza acestei ținute a Bismarckesților castelul de la Schönhausen a fost dat flacărilor. Balint reîntorcându-se acasă după absența de doi-sprezece ani, s'a pucat să edifice castel nou, dar' n'a ajuns să-l vadă gata, ră-

mânând să-l înprăvească un alt Bismarck, Bismarck Augustin, la 1700. Fiul lui Augustin, Bismarck Augustin Friedrich, care s'arămă foarte mult cu reșosatul cancelar, a fost comandant al unui regiment de dra-goni în oastea regelui prusian Friedrich cel-Mare, murind pe câmpul de războiu la Cerslau în 1742 în războiul de șapte ani. Acestal Bismarck i-a fost nepot Bismarck Ferdinand, tatăl cancelarului. Bismarck Ferdinand s'a dedicat carierei militare sub conducerea unchiului său, a generalului Bismarck. A luat parte în 1792 în războiul purtat de ducel de Braunschweig în contra ținerei republice franceze; în 1796 a căutat în rangul de căpitan de cavalerie și s'a retras la moșia sa, unde în 1806 s'a căsătorit cu frumoasa Wilhelmina Luisa, fiica de 17 ani a consilierului alic Menken Anastasiu Ludovic.

Din cauza războaielor franceze a trebuit să îndure multe necăzuri și familia Bismarck (un Bismarck a căzut în războiul german pentru libertate -- purtat în contra lui Napoleon cel Mare, -- altul a devenit comandant al cetății Lipsca). După încheierea războaielor, în 1 Aprilie 1815, -- după-cum s'a zis mai sus -- s'a născut în castelul Schönhausen băiatul Bismarck, care cu atât de puternică mână și voință a dirijat în urmă soartea popoarelor și statelor europene.

Bismarck Otto a fost al patrulea băiat al părinților sei. La nașterea lui însă îi trăiu numai frate-sau Bernhard. A mai căpătat apoi un frățior, care a murit în etate de

patru ani, și o sorioară: Malvina Francisca Angelica, maritată după contele Armin. După reșosatul cancelar au rămas trei descendenți: prințul Herbert, contele Ladonie și o fiică, Maria, maritată după contele Romizau.

Bismarck superstițios.

Marete om de Stat, care s'a stăit mai zilele trecute la Friedrichsruhe, a avut la toată viața sa cea mai mare vearcă pentru cifra trei?

Acea-tă ven-rațiune curioasă se bazează de alt fel pe motive cu adevărat singulare și cari merita de a fi reamintite.

Prințul de Bismarck a servit la trei război; el s'a luptat în trei război, din cari a eșit învingător; el a somnat trei tratate de pace; el a aranjat întâlnirea a trei împărați și a stabilit Tripla-alianță; el a avut trei cari cari au fost ucisi în războiul franco-german sub el.

El a avut trei nume: Bismarck, Schönhausen și Lauenbourg și a căpătat trei titluri: conte, prinț și duce.

Vechile arme ale familiei lui sunt o treiflă înconjurată de trei frunze de stejjar și deviza lui era: În trinitate robur. (Puterea e în Trinitate).

Toate caricaturile, stăit germane cât și străine, îl reprezintă cu trei fire de păr în creștelul capului; el a avut trei copii: Herbert, Vilhelm și Maria și sub denumirea lui s'au format trei partide politice: conservator, național liberal și ultramontan.

In numerii de la 13 a apărut următoarea telegramă din Belgrad:

Cercurile guvernamentale de aici privesc cu interesare vie, dar' nici fără susceptibilitate gruparea celorlalte state balcanice în jurul Rusiei. O foarte opozițională a și fost discutată zilele acestea, pentru că expunea, că Serbia va sta pe deplin izolată în preajma evenimentelor importante ce au să urmeze. Iarul scoate la iveală, că, pe când România, Bulgaria și Muntenegru încheie alianță întru apărarea intereselor lor; în Serbia se vede abținere, ba așa-zicând se împotrivesc recerșurilor chemării istorice a neamului sârbesc.

O agitație fără șgomot se urmează, pe toate terenele, în contra actualului regim. Situația e nesigură, dar' în ori-ce moment poate deveni grevă. Ziarelor este oprit a scrie despre situație, pentru că în străinătate să nu aște lucruri neplăcute, ba guvernul supune unei censurii severe și telegramele trimise în străinătate.

In foile de la 14 c. a apărut următoarea telegramă din Sofia:

Aici se vorbește mult de primirea oficială bătătoare la ochi, de care a fost făcut partas principele Ferdinand, la reînnoirea sa din Teinic, pe pământul austriac. Cercurile politice ved în acea întâmplare o măsură fină de șah a politicii austro-ungare. Ministerul de externe din Viena -- a vrut să arate lumii, că monarhia nu se simte atinsă de întâmplările din Teinic, și ca ori-ce lucru d'acasta o lasă rece; dar' totdeodată e' admoniare, că Austro-Ungaria este înțeleasă cu Rusia. Asta este aici opinia; care corăspunzătoare este în realitate bururilor, d'acici nu se poate judeca.

Colonelul David Baron Ursu de Margina

DE
Franz Rieger,
cesar și regese colonel.
(Urmare.)

4 oare (din Spalato, de unde veniau următoarele telegrame) Lesina anunță: Lissa întreruptă. Lesina se pregătește de plecare. Cittavecchia, Spalato 4 oare 20 minute: stațiunea optică gola Glava pe Curzola anunță următoarele: Neavisul comunicat din parte-mi stațiunii Curzola încă azi la 11 oare 30 minute, cum și la 12 oare din zi la strigătul „San sioripio di Lagosta” continuă. 4 oare 5 minute: Pretura Lesina telegrafiază 3 oare 4 minute: monitoare dușmane înaintea portului de acolo sopra il porto. 4 oare 50 minute: stațiunea telegrafică Lesina din cauza corăbiilor inimice se retrage la Cittavecchia, și anunță întreruperea telegrafului către Lissa. Telegrafele până la Milina întrerupte.

Comanda trupelor comunicase toate acestea locurilor mai înalte și flotei, de la care venise stirea: Amiralul portului Pola către comanda generală Zara ad Nr. 980, 18 Iulie, 5 oare 35 minute: Escadra este în Fasana și încuștințată despre mersul lăptei de la Lissa.

Apoi seara:
Comanda escadrei Brioni către comanda generală 18 Iulie, 7 oare 40 m. seara.

La prima știre din Lissa am telegrafat la Viena și Gorizia (atunci stațiunea comandei armatei de Sud), că eu espediția flotei dușmane o țin de diversivne ca să amăgăscă sau să despartă escadra noastră și apoi să îndrepte atacul spre teritoriul litoral de la Triest. Deoarece Lissa la însemnata departare de locul atacului principal prevăzut, am cerut instrucții, cu atât mai virtos, că la timp ajutorii escadrei cu greu posibil. Până acuma nici un răspuns. Tegetthoff.

Astfel era situația în seara dela 18 Iulie. Prin întreruperea caboului submarin spre Lissa noi nu mai știam ce să înțelegem în Lissa până seara. Tegetthoff credea toate de o diversivne și ajutor la timp greu cu putință, Lissa rămâne dar' înăta sorții sale.

Aceste cugete puse aici pe toți în iritație. 19 Iulie:

Am alergat în birou. Nu sosise nici o știre nouă, soartea Lissei era necunoscută. În fine căura amezai sosiră noue telegrame din Lesina peste Lissa și adevă în chipul următor:

Ieri după-amezai sosiră 4 monitoare în Lesina, pentru ca să strice legătura telegrafică între mare și uscat. În timpul când funcționarii primeau plini de spaimă pe dejman, se furișase funcționarul telegrafist

Bräuner cu trei gendarmi și cu aparatul său pe dealul dela Grabje (pe insula Lesina, aproape de locul Lesina) de unde vedea peste Lissa, Lisina și peste mare. Reuniunile catolice, resp. Asociațiunea generală, va lucra absolut independent de autonomie. Va fi aceasta o activitate paralelă. Biserica catolică privește astfel cu încredere în viitorul său.

Lissa încă nu este luată! Aceasta a fost cea dintâiu știre îmbucurătoare, ce o primisem dela el. — Lupta continuă.

După-amezai primiram dela Tegetthoff următoarea telegramă:

Comanda escadrei 12 oare 10 minute. Toemai depeșează ministrul de rebel 9 oare 10 minute. Plecare: nici o împărțire a escadrei și cât se poate a zădărnici ori ce atac asupra litoralului dela Istria și Triest. Acum pleca-va oare flota? era întrebarea noastră a tuturor; dar' ziua trecu fără nici o știre, decât că lupta împrejurul Lissei continuă „Se țin voinicește, de va veni numai flota, era refrenul nostru. Ear' pela 10 oare seara, când discutam noi aceasta tema toemai la cină. . . . Atunci sosise următoarea telegramă:

Comanda fortăreței Pola etc. 5 oare d. a. Escadra noastră a plecat din Fasana la 11 1/2 oare.

Vaporul „Vulcan” a fost trimis din Zara spre Lissa se la recuoșterea. Șeful statului maior el comandei generale, maiorul Murgici avea să înceargă împreună dela el primiram în dimineața din 20 Iulie o telegramă de cuprinsul: negură și vifor au silit pe „Vulcan” să meargă în Sebenico, însă îndată va eși car' în mare.

(Va urma.)

Traducere liberă de Petru

Concentrarea catolicilor din Ungaria.

În reuniuni e forța. Catolicii din Ungaria au peste 500 de reuniuni, cu scop de a promova interesele confesionale. Reuniuni de lectură, reuniuni de consum, de temperanță, de agricultură, de cântări și cele mai multe cu titlul simplu „reuniune catolică”, -- toate cu chemare de a lucra pentru încheierea credincioșilor romano-catolici. Toate aceste muncesc cu zel deosebit, au sute de membri din toate clasele, au fonduri mari de operațiune, țin adunări, conferințe, prelegeri, -- e o viață foarte aprigă și urmată totdeauna de frumoase succese pentru biserica lor. Organizația reuniunilor e perfectă. În fruntea lor ca patron stă mai totdeauna un episcop. Felul acesta de muncă confesională e absolut independent de forurile oficioase bisericesti. Statutele sunt întărite de guvern ca la toate reuniunile. Reuniuni de natura aceasta confesionale noastre n'au.

Gândul concentrării. Dela o fruntașă reuniune din Budapesta, „Budapesti katholicus kör”, a emanat ideea concentrării tuturor reuniunilor în o singură corporațiune catolică. A lansat ideea mai întâiu în presă și găsim aprobare viaă, a convocat pe 22--24 August un congres regalicular a tuturor reuniunilor catolice din țeară, cu scop de a întemeia o Asociațiune catolică regnicoloră, -- „Országos szöveiség”.

Prelații și congresul. Ideia acestei organizări a făcut o impresie foarte bună în ecurile prelaților catolici, Cardinalul Schlauch și episcopul veteran Zuka au fost cei dintâiu cari au salutat în termeni foarte călduroși pe convocatorii adunării și au binecuvântat „ideia unirii de puteri în scopul promovării bunăii bisericii și al patriei”, de a cărei reușită „atârni refacerea societății maghiare în spirit creștinesc”.

Programa congresului. Congresul regnicolar va fi deschis de contele Eszterházy Mór. În 23 l. c. se va face mai întâiu un exposu asupra însemnătăii acestei chestiuni, pe urmă se vor discuta statutele Asociațiunii generale a catolicilor. În 24 se vor eși mai multe disertații în spiritul bisericii catolice. Intre disertații figurează și deputații mireni ai partidului popular. Contele Zichy János și Mocsy Antal.

Înlesnire pentru cercetarea congresului. Pentru ca adunarea să fie cât de imposantă și să participe multă lume catolică, convocatorii s'au îngrijit a primi favoruri dela guvern. T tuturor o speților li-s'a asigurat reducerea prețului de călătorie pe tren și vapoarele dunărene.

Organizarea aceasta și autonomia catolicilor. Aceste două nu stau în nici o

legătură. Alta este autonomia bisericii catolice, pentru cari acum se elaborează proiectul de lege de către comisia exnisă. Reuniunile catolice, resp. Asociațiunea generală, va lucra absolut independent de autonomie. Va fi aceasta o activitate paralelă. Biserica catolică privește astfel cu încredere în viitorul său.

NOUȚĂȚI

Arad, 16 August n. 1898.

Emigrări. Cetim în „Alkotmány”: „In comitatul Tips (Spis), care odinioară se bucura de bunăstare și avere, numărul emigraților ia dimensiuni tot mai mari. Din 1 Ianuarie a. c. până în 30 Iunie s'au distribuit 110 paspoarte, dar' încă odată atâția au dispărut fără pas. Causese pentru cari emigrează sunt: sărăcia, lipsa de muncă, datorie și dările In locul emigraților în Seii din Galiția, cari n'au Matură de gustat, cari însă nu vin aci pentru muncă, ei a întrecu pe creștini și coreligionarii lor. Bordeiele țărănești, cuiburile mititele rămân goale, școală, biserica și câmpul înflorit sunt părăsite. Locuitorii lor s'au dus în străinătate îndepărtată, căci în Ungaria creștină nu e loc pe scama muncitorului creștin”

„Foaia pedagogică” în diecesa Caransebeșului. Primim următoarele:

Prin dispoziția ven. consistoriu Caransebeșan din 19 Iulie a. c. Nr. 177. s'a ordonat comitetelor parohiale abonarea „Foaiiei pedagogice” pe seama bibliotecelor școlare.

Onoare înalt Prea S. Sale Dluu Episcop Nicolau Popca și Spectb. Donn referinte scolar Ioan Ionaș, pentru asemenea salutară dispoziție, care sperăm va avè mulți imitatori, în interesul culturai noastre naționale!

O de ni-am da seamă cu o zi mai curând, ce mari interese naționale sacrificăm prin indolența noastră față de instituțiile și organele noastre culturale!

Sus să avem inimile, și să ne lăpădam de ori și ce considerații, când școala națională reclamă jertfe. Amicul culturai.

Tunel între Bucovina și Transilvania. Cetim în „Neue Freie Presse”:

Administrațiunea căilor ferate locale bucovinene proiectează pentru lungirea liniei ferate Hatna Câmpulung în direcțiunea orașului Bistrița (Transilvania), în timpul cel mai apropiat între stațiunea finală Câmpulung și locul de scaldă Vatra-Dornei la Iacobeni o joncțiune a liniei ferate. De oarece însă trebuie să se abstea de la așezarea șinelor peste muntele Mestecănești (1099 metri), se proiectează un tunel de circa 1600 metri prin munții aflători între Iacobeni și Valea Putnei. Cu studierea acestui tunel a fost încredințat profesorul de geologie din Viena Dr. G. Adolf Koch. În decursul acestei veri se vor începe lucrările pregătitoare pentru realizarea acestui tunel. Importanța acestui proiect, care nu peste mult va lega Transilvania cu Bucovina, este fără îndoială din toate punctele de vedere mare.

Notariu dispărut. Din Pianul de sus (lângă Sebeșu-săseș) ni-se scrie, că notariul de acolo, numit Iohann Weber, un Sas bătrân în vîrstă de 56 ani a dispărut cu câteva zile din comună. Se crede că s'a sinucis.

Neerolog. Subsemnații cu inimă înfrântă de durere aducem la cunoștință tuturor amicilor și cunoșcuților, că iubitul și neuitatul soț, tată, frate și cumnat Clement Lupșai, cassar la banca de asigurare „Transilvania”, a încetat din viață în 14 August a. c. n. în anul al 45-lea al etății și al 2-lea an al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești ale defunctului s'au așezat spre odihnă eternă în 15 August a. c. n. la oarele 4 jum. după amezai, din camera mortuară a cimiteriului de sus. Fie-i țărina ușoară și binecuvântată! Arad, la 15 August n. 1898 Maria Lupșai n. Roman, ca soție. Aurel, Pompiliu și Viorica, ca fi și fiică. Ana Grăpini n. Lupșai, ca soră. Pamfilii Grăpini, ca cumnat. Mihai Șerban, jude reg. și Iustina Șerban n. Roman, ca cumnat și cumnată.

Monumentul Țarului Alexandru II. La Kremlinul din Moscova se va inaugura monumentul ridicat în memoria Țarului Alexandru II.

Statua împăratului are cinci metri înălțime. Ea e așezată pe un pedestal de granit de Finlanda, între coloane de bronz încrustate cu aur.

O cupolă de mozaic de Veneția se află așezată d'asupra acestui monument, peste care e pusă coroana imperială.

În jurul acestei opere de artă sunt așezate mozaicuri reprezentând portretele tuturor împăraților și marilor-ducei ai Rusiei, de la Sfântul Wladmir până la Nicolae I, tatăl lui Alexandru II.

Monumentul întreg are 30 metri înălțime. El a fost conceput de doi artiști ruși, Nicolae Soultanofi și Jonkosky.

Drama din Sibiu. Căpitanul de statmaior din Sibiu, Wasserthal, care omorise pe locotenentul Gariboldi, găsit peste noapte la soția sa, -- a fost achitat de către forurile militare și transferat la Gratz în calitate de profesor la școala de cadeți de acolo. Înainte de a pleca din Sibiu a intentat divorț soției sale.

Contra. Unui oțter nu-l plăcea de proști. Văzându-se odată într'un oțel în fața unui preot, se adresă vecinului său astfel:

-- Dacă ași avoa un băiat idiot, l'ași faceo -- popă.
-- Tatăl d-tale însă pare a fi fost de altă părere, -- reflectă preotul.

Maiorul Eszterházy, cum se anunță din Paris, a fost eliberat din temniță, fiind că judele instructor Bertulus n'a putut găsi dovezi, că ar fi falsificat acte. Pentru escrocheria, cu care a fost acusat de vèrul Christian Eszterházy, va avea să stee din nou înaintea judecării.

Noue ciocniri de trenuri. În timpul din urmă se tuldușesc casurile de ciocnire a trenurilor. Depeșile de Duminecă anunță două nenorociri. În Liseux (lângă Paris) a derailat trenul accelerat și a nenorocit peste cinci zeci de persoane, între cari 6 au murit imediat. În Völkabruck (lângă Viena) a fost a doua nenorocire, ciocnire între acceleratul și personalul, cu care ocazie vre-o 10 pasageri au fost greu răniți.

Falsificatori de bani. Zilele aceste au fost prinși în Budapesta vre-o 8 falsificatori de bani, cari stăteau în legături cu diferiți economi din provincie, pe cari li înșelau cerându-le bani veritabili în schimb pentru bani falși.

Se află de vânzare. Casele cu curte și grădină din Strada Micloș Nr. 74 (Miklos utca.) din mână liberă.

Doritorii de a cumpăra să se adreseze la Maxa Bărzac în Arad Strada Micloș Nr. 74.

ULTIME ȘTIRI

La Ischl.

Luni înainte de amiază Thun și Bánffy tinea sfaturi lungi, până s'au dus deodată la oltă în audiență la monarcul, după-ce mai înainte au fost ascultați pe rând ministrul cisleitani Dr. Bärenreuther și Dr. Kaszl.

Depeșile de pe urmă glăsuiesc, anume una: Despre audiența de astăzi a celor 2 ministri-presidenți vestește, că monarcul i-a îndrumat pe amândoi să se înțeleagă ei între ei, prin urmare cuvântul hotărîtor al seu M. Sa și-l'a amănat. Conform dorinței monarhului, cei doi șefi de cabinet se vor întâlni la 24 c. în B.-Festa și aici vor urma pertractările.

A doua depeșă, expedită la oarele 4 și 12 minute sună:

„De oare-ce M. Sa a primit pe cei 2 ministri-presidenți de repeșite-ori în aceste din urmă zile și după-ce a ascultat propunerile lor, cei 2 șefi ai cabinetelor, pe basa convorbirilor urmate s'au înțeles că vor urma aceste pertractări în Budapesta la 24 Aug., la care vor fi chemați și ministri de resort ai celor două state”.

Kállay a plecat dela Ischl încă Duminecă seara; Goluchovski Luni la amiază; ear' Bánffy Luni seara, oprindu-se pe drum în Viena pe o zi.

Admirabila „punere în scenă” a comediei intitulate: „Cuvântul de onoare al lui Bánffy-pașa” de reprezentat până la jubileu.

Editor: Arel Popovici-Barcianu.
Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu.

Bibliografie.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1858

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septembrie până a 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

A apărut: Manual de agricultură Rațională. Fitotechnia sau cultura specială a plantelor, pentru usul școalelor secundare speciale și superioare de agricultură. Invățământul particular și de consultat pentru agricultori practici, de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala centrală de agricultură de la Ferești și la seminariul Nifon Metropolitan.

O carte foarte instructivă pentru orice agricultor, cu 202 figuri intercalate în text.

O recomandăm economilor noștri ca op de mare folos. Editura proprie a autorului.

A apărut!!

și se află de vânzare la administr. „Tribuna Poporului“.

Lupta pentru drept

de Dr. Rudolf Ihering traducere de Teodor V. Păcățian
cu prețul de 1 fl. exemplarul plus porto postal.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI“

P. T.

Am onoare a încunoștința p. t. publicul, că în casa Nr. 1 (Auerbach) din strada **Forray** am deschis o

ȘARCUTERIE

(măcelărie, casapie) corespunzătoare tuturor cerințelor moderne. Fiind că în aceasta nu voiu ține spre consumare decât cărnuri de porci proprii **ingrășați de mine**, și de rasă ungurească, nisuița mea va fi de a servi p. t. public cu **cărnuri de porc, cărnuri afumate, cărnățerii proaspete și reci, cârtaboase, sângereți** etc. etc. prompt și cu prețuri moderate.

Rog onoratul public să binevoiască a mă onora cu sprijinul sen.

201 2—3

Cu stimă

George Tesits jun.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente

NOTE

Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“ A. P. Barcianu Arad

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci

PLICURI

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre